הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃
ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר׃ לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים
כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ ואת
מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם
תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם
על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃
תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו
בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם
תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי
אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ
מצרים לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים
לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות
התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם
נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן
כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ ויבאו שטרי
בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת
עמך׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם
אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ ועתה לכו עבדו
ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו׃ ויראו שטרי
בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם
דבר יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת אהרן

כען עמא דארעא ותבטלון יתהון
מעבידתהון׃ ופקיד פרעה ביומא ההוא
ית שלטוני עמא וית סרכוהי למימר׃
לא תוספון למתן תבנא לעמא
למרמי לבנין כמא דאתמלי ומדקמוהי
אנון יזלון ויגבבון להון תבנא׃
וית סכום לבניא די אנון עבדין
מאתמלי ומדקמוהי תמנון עליהון
לא תמנעון מניה ארי בטלנין אנון
על כן אנון מצוחין למימר ניזיל
נדבח קדם אלהנא׃ יתקף פולחנא
על גבריא ויתעסקון בה ולא
יתעסקון בפתגמין בטלין׃ ונפקו
שלטוני עמא וסרכוהי ואמרו
לעמא למימר כדנן אמר פרעה לית
אנא יהיב לכון תבנא׃ אתון איזילו
סבו לכון תבנא מאתר די תשכחון
ארי לא אתמנע מפולחנכון מדעם׃ ס
ואתבדר עמא בכל ארעא דמצרים
לגבבא גילי לתבנא׃ ושלטוניא
דחקין למימר אשלימו עבידתכון
פתגם יום ביומיה כמא די הויתון
עבדין כד אתיהיב לכון תבנא׃
ולקו סרכי בני ישראל דמנו
עליהון שלטוני פרעה למימר מדין
לא אשלימתון גזירתכון למרמי
לבנין כמא דאתמלי ומדקמוהי
אף אתמלי אף יומא דין׃ ואתו
סרכי בני ישראל וצוחו קדם פרעה למימר
למה מתעביד כדין לעבדך׃
תבנא לא מתיהיב לעבדך ולבניא
אמרין לנא עבידו והא עבדך
לקן וחטן עליהון עמך׃ ואמר
בטלנין אתון בטלנין על כן אתון
אמרין ניזיל נדבח קדם יי׃ וכען
איזילו פלוחו ותבנא לא מתיהיב
לכון וסכום לבניא תתנון׃ וחזו סרכי
בני ישראל יתהון בביש למימר לא
תמנעון מלבניכון פתגם יום ביומיה׃

בס׳ ישן
בו

תרג׳ ישן
[illegible]

עתה עם הארץ שהעבוד׳
מוטלת עליהם ואתם משביתים
אותם מסבלותם הפסד גדו׳
הוא זה׃ הנגשים מצריים
היו והשוטרים ישר׳ היו הנגש
ממונה על כמה שוטרים
והשוטר ממונה לרדות בעושי
המלאכה׃ תבן אישטובלא׳
היו גובלין אותו עם הטיט׃
לבנים׃ טיוליש שעושין אותן
ומייבשין אותן בחמה ויש
ששורפין אותן בכבשן׃ כת׳
שלשם כאשר הייתם עושים
עד הנה׃ וקששו ולקטו׃ ואת
מתכונת הלב׳ סכום חשבון
הלבנים שהיה כל אחד עושה
ליום כשהיה התבן ניתן להם
אותו סכום תשימו עליהם גם
עתה למען תכבד העבודה עליה׳
כי נרפים הן העבודה הם לכך
לבם פונה אל הבטלה וצועקין
לאמר נלכה וגו׳׃ ואת מתכנת [illegible]
לבנים לא [illegible] עליהם׃
את הכסף המתכן כלש׳
חשבון הם׃ נרפים [illegible]
[illegible] ועזובה והם
והם נרפים ממנה׃ [illegible]
[illegible]׃ ואל ישעו בדברי שק׳
ואל יהגו וידברו תמיד
בדברי רוח לאמר נלכה נזבחה׃
ודומה לו ואשעה בחוקיך
תמיד לאשו ולשנני ולשונן
ויספר ואשתעי [illegible]
לו׃ ואל ישעו ל׳ וישע אל הבל
ואל קין לא שעה ולפרש
ואל ישעו ואל יפנו פירוש
כן היה לו לכתוב ואל ישעו
אל דברי שקר כי כן גזירת
כולם ישעה האדם אל עושהו
ולא שעו אל קדוש ישראל
ולא ישעה אל המזבחות ולא
[illegible] שלמה [illegible]
ואחריהם [illegible]
באותם [illegible] לדבר כמו על
שיאמר [illegible]

כך׃ ותדבר מרים ואהרן במשה הוליך הדבור בי
לדבר בם׃ ואשיחה בעדותיך וכן׃ כמו אל ישעו בדב׳
שקר׃ אל יהגו מדברים בדברי שוא והבאי׃ אתם לכו
קחו לכם תבן [illegible]
עד עכשיו היה סכום לבנים שהייתם עושים
ליום בהיות התבן נתון לכם [illegible]
ויפץ׳׃ לקושש קש לתבן׃ לאסוף אספה
ללקט לקט לצורך תבן הטיט׃ קש לשון לקיט
על שם [illegible]
[illegible] אצים דוחקים׃ דבר יום
ביומו׃ חשבון של כל יום כלו ביומו כאשר עשיתם
בהיות התבן מוכן׃ ויכו שוטרי בני ישראל השוטרים

ישר׳ היו וחסים על חבריהם מלדוחקם וכשהיו
מושלמים הלבנים לנוגשים שהם מצריים והיה חסר
מן הסכום היו מלקים אותם על שלא דחקו את
עושי המלאכה לפיכך זכו אותן שוטרים להיות
סנהדרין ונאצל מן הרוח אשר על משה והושם
עליהם שנאמר אספה לי שבעים איש מזקני ישראל
מאותם שידעת הטובה שעשו להם במצרים
כי הם נגשי העם ושוטריו׃ ויכו שוטרי בני ישר׳
אשר שמו נגשי פרעה אותם לשוטרים עליהם
לאמר מדוע וגו׳׃ למה ויכו לפי שהיו אומ׳ להם
לא כליתם גם תמול גם היום חק הקצוב עליכם
ללבן [illegible] שהוא יום שלפני [illegible]

והוא היה כשהיה התבן נתון להם׃ [illegible]
הוכו מיד המצריים הנגשים [illegible]׃ ולבנים אומרים
לנו הנוגשים עשו כמנין הראשון׃ וחטאת עמך
אילו היה נקוד פתח הייתי אומר שהוא דבוק
ואומר ודבר זה חטאת עמך הוא עכשיו שהוא
קמוץ שם דבר הוא וכך פירושו ודבר זה מביא
חטאת על עמך [illegible] וחטאת לשון
כמו [illegible] בית לחם שהוא כמו לבית לחם
וכן הרבה׃ ותכן לבנים חשבון הלבנים וכן
הכסף המתוכן [illegible]
ויצורו ויתנו את הכסף׃ ויראו שוטרי בני ישר׳
את חבריהם [illegible]
אותם ברעה [illegible]

העבודה עליהם לאמר לא
תגרעו וגו׳׃ ויפגעו האנשים
מישראל את משה ואת אהרן
וגו׳ ורבותינו אמרו כל נצים
ונצבים דתן ואבירם היו
בהם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]